

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์ความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๑๓/๒๐๓๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ขอรื้ออในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย สรุปความได้ว่า ประเทศร่วมแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย IMT-GT ซึ่งประกอบด้วยประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย ได้ร่วมประชุมสุดยอดแผนงานการ พัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT Summit) ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งผู้นำของทั้งสามประเทศเห็นชอบให้จัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมืออนุ ภูมิภาค IMT-GT (Centre for IMT-GT Subregional Cooperation : CIMT) เพื่อทำหน้าที่ เป็นองค์กรประสานงานและเร่งรัดการดำเนินงาน ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของ แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย IMT-GT ซึ่งในระยะห้าปีแรกจะจัดตั้งศูนย์ ประสานงานฯ ขึ้นที่ประเทศมาเลเซีย โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ รับทราบและเห็นชอบให้ดำเนินการตามผลการประชุมแล้ว

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ รับทราบผลการประชุม ยอดอดแผนงานการพัฒนาการเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT Summit) ครั้งที่ ๔ และ เห็นชอบในหลักการให้ประเทศไทยร่วมลงนามความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์ประสานความ ร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle) โดยให้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาและกระทรวงการต่างประเทศในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนดำเนินการต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงขอหารือว่า ความตกลงฯ ดังกล่าวจะเข้าข่ายตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่ โดยกรณีทีเข้าข่ายตามมาตรา ๑๙๐ จะต้องเสนอเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของรัฐสภานั้น สำนัก งานฯ จะเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) และผู้แทนกระทรวงการ

ต่างประเทศ (กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา สรุปได้ดังต่อไปนี้

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาว่า กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ จากความเห็นชอบร่วมกันของผู้นำประเทศสามประเทศ คือ ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย ที่ตกลงร่วมกันในการอำนวยความสะดวกและเชื่อมโยงแผนงานพัฒนาทางด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว โดยความตกลงฯ ดังกล่าวนี้นี้ไม่มีธรรมนูญในการก่อตั้ง แต่เป็นเพียงการแสดงเจตนารมณ์ร่วมกันของผู้นำประเทศที่ต้องการรักษาผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศเท่านั้น ซึ่งที่ผ่านมา IMT-GT ได้มีการประชุมร่วมกันในระดับเจ้าหน้าที่รัฐมนตรี และผู้นำประเทศของ IMT-GT รวมถึงภาคเอกชนของ IMT-GT ก็ได้มีการประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานตามความตกลงฯ ตลอดมา และในการประชุมสุดยอดแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้มีมติให้จัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรประสานงานและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของ IMT-GT ซึ่งในระยะห้าปีแรกจะจัดตั้งขึ้นที่ประเทศมาเลเซีย โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ รับทราบผลการประชุมและเห็นชอบให้ดำเนินการตามผลการประชุมแล้ว ต่อมาในการประชุมสุดยอดแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT Summit) ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมมีมติรับรองแถลงการณ์ร่วมของผู้นำประเทศ (Joint Statement) และเห็นชอบกับแนวทางการดำเนินการของ IMT-GT ในระยะเร่งด่วน โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ รับทราบผลการประชุมและเห็นชอบในหลักการให้ประเทศไทยร่วมลงนามความตกลงฯ โดยให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและกระทรวงการต่างประเทศในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนดำเนินการต่อไป ซึ่งสำนักงานฯ ได้มีหนังสือหรือไปยังกระทรวงการต่างประเทศแล้วอีกทางหนึ่งแต่ยังไม่ได้รับผลการพิจารณาของกระทรวงการต่างประเทศ

ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ชี้แจงว่า กรมสนธิสัญญาและกฎหมายได้รับหนังสือที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือมาแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาข้อหาหรือดังกล่าว และเมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นกรมสนธิสัญญาและกฎหมายจะมีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า โดยที่ข้อหาหรือเรื่องนี้ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้อำนาจอศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดว่า หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติ

เพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ที่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาหรือไม่ ตามนัยมาตรา ๑๙๐^๑ วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงเป็นเรื่องที่คณะกรรมการกฤษฎีกาจะไม่รับพิจารณา ตามข้อ ๙^๒ (๒) แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่อย่างไรก็ดี ข้อ ๙ วรรคสอง แห่งระเบียบดังกล่าว ได้กำหนดข้อยกเว้นกรณีที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะมีมติหรือมีคำสั่งเป็นการภายในให้

^๑ มาตรา ๑๙๐ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น กับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ

หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้ รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว

ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย

เมื่อลงนามในหนังสือสัญญาตามวรรคสองแล้ว ก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีผลผูกพัน คณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญานั้น และในกรณีที่การปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็วเหมาะสม และเป็นธรรม

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า หรือการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ที่ได้ประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้นและประชาชนทั่วไป

ในกรณีที่มิปัญหาตามวรรคสอง ให้เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยชี้ขาด โดยให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๕๔ (๑) มาใช้บังคับกับการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม

^๒ ข้อ ๙ กรรมการกฤษฎีกาจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล

(๒) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมายและกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าสมควรให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นก่อนเพื่อประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดิน

(๓) เรื่องซึ่งหากให้ความเห็นแล้วจะมีผลกระทบกระเทือนในทางการเมือง หรือทางต่างประเทศ

ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะได้มีมติหรือมีคำสั่งเป็นการภายในให้พิจารณา

พิจารณา อันเป็นกรณีต้องตามข้อหาหรือของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่หารือมานี้ ดังนั้น เพื่อความชัดเจนและประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน จึงเห็นว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาสามารถรับเรื่องนี้ไว้พิจารณาได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นสมควรกำหนดประเด็นในการพิจารณาว่า ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์ความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT เข้าข่ายจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาจากแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในคำวินิจฉัยที่ ๑๑/๒๕๔๒^๓

^๓ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑/๒๕๔๒

“คำว่า “หนังสือสัญญา” แม้จะมีได้บัญญัติความหมายไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ก็อาจกล่าวได้ว่า หนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ มีความหมายครอบคลุมไปถึงความตกลงทุกประเภทที่ประเทศไทยทำขึ้นกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ หนังสือสัญญาดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นสัญญาที่ทำขึ้นเป็นหนังสือ และเป็นสัญญาที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ โดยที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ กล่าวถึง “หนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น” ดังนั้น คำว่า “สัญญาอื่น” ย่อมหมายถึง หนังสือสัญญาที่ทำกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศเช่นเดียวกับหนังสือสัญญาสันติภาพและหนังสือสัญญาสงบศึก จะเป็นหนังสือสัญญาภายใต้บังคับของกฎหมายภายในของประเทศใดประเทศหนึ่งมิได้”

เมื่อได้ความว่าหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ หมายถึงสัญญาหรือความตกลงที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องพิจารณาว่าสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศตามกฎหมายระหว่างประเทศนั้น มีลักษณะประการใดบ้าง ตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งมีที่มาจากจารีตประเพณีและแนวปฏิบัติของนานาประเทศที่ได้ยึดถือกันมาเป็นเวลาช้านาน จนกระทั่งได้มีการจัดทำประมวลเป็นอนุสัญญาขึ้นมาภายในกรอบของการประชุมสหประชาชาติ ได้แก่ อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๙ และอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญาระหว่างประเทศ รัฐและองค์การระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๗๘ อนุสัญญาทั้งสองฉบับซึ่งเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ได้กำหนดลักษณะของสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศไว้ว่า “สนธิสัญญา” ตามอนุสัญญาทั้งสองฉบับหมายถึง “ความตกลงระหว่างประเทศที่สร้างขึ้นเป็นหนังสือระหว่างรัฐต่าง ๆ หรือระหว่างรัฐกับองค์การระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศด้วยกัน และอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะทำขึ้นเป็นฉบับเดียวหรือสองฉบับ หรือหลายฉบับผนวกเข้าด้วยกัน และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร ความหมายของ “สนธิสัญญา” ตามอนุสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าวจึงครอบคลุมถึงความตกลงระหว่างประเทศทุกรูปแบบ เช่น สนธิสัญญา อนุสัญญา ความตกลง ข้อตกลง หนังสือ แลกเปลี่ยน พิธีสาร กรรณสารทั่วไป กรรณสารสุดท้าย เป็นต้น ดังนั้น คำว่า “หนังสือสัญญา” ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๒๔ จึงหมายถึง ความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้ทำขึ้นเป็นหนังสือกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าความตกลงนั้นจะจัดทำขึ้นในรูปแบบใด และใช้ชื่ออย่างไร และมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “สนธิสัญญา” ดังที่กล่าวแล้วโดยมีลักษณะ คือ ๑) ทำขึ้นระหว่างรัฐ หรือระหว่างรัฐกับองค์การระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศด้วยกันเอง ๒) ความตกลงนั้นต้องทำเป็นหนังสือ ๓) เป็นความตกลงสองฝ่ายหรือหลายฝ่ายที่มีเจตนาก่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมาย และ ๔) ความตกลงนั้นต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ”

(กรณีหนังสือแจ้งความจำนงขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ) คำวินิจฉัยที่ ๓๓/๒๕๔๓ (กรณีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ) และคำวินิจฉัยที่ ๖-๗/๒๕๕๑ (กรณีแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชา) ประกอบกับหลักเกณฑ์ในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๙ ข้อ ๒^๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “สนธิสัญญา” เป็นแนวทางเดียวกันว่า หมายถึง ความตกลงระหว่างประเทศที่สร้างขึ้นระหว่างรัฐเป็นลายลักษณ์อักษร และตกอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะประกอบด้วยเอกสารฉบับเดียวหรือสองฉบับหรือมากกว่านั้นขึ้นไป และไม่ว่าจะเรียกชื่อเฉพาะว่าอย่างไรก็ตาม ดังนั้น คำว่า “หนังสือสัญญา” จึงมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “สนธิสัญญา” ซึ่งถือเป็นบ่อเกิดที่สำคัญของกฎหมายระหว่างประเทศตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๓๘^๕ ของธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และเป็นพันธกรณีที่รัฐภาคีจะต้องถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ซึ่งกระบวนการอนุวัติการให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของแต่ละรัฐมีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละรัฐที่จะกำหนดว่าสนธิสัญญาประเภทใดถือว่าเป็นสนธิสัญญาที่มีผลผูกพันต่อรัฐโดยทันทีหรือสนธิสัญญาประเภทใดที่จะต้องผ่านกระบวนการให้สัตยาบันตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเสียก่อน เพื่อให้มีผลบังคับเป็นกฎหมายภายในของรัฐได้

จากหลักดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT ซึ่งเป็นความตกลงที่เกิดจากการแสดงเจตนาร่วมกันของผู้นำสามประเทศและเป็นข้อผูกพันที่มีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจร่วมกัน ความตกลงฯ เข้าข่ายเป็นหนังสือสัญญามาตรา ๑๙๐ วรรคหนึ่ง^๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเมื่อพิจารณาต่อไปใน ข้อ ๔^๗ ของความตกลงฯ ที่กำหนดว่า ศูนย์ประสาน

๔ Article 2 Use of terms

1. For the purposes of the present Convention:

(a) “treaty” means an international agreement concluded between States in written form and governed by international law, whether embodied in a single instrument or in two or more related instruments and whatever its particular designation;

Etc.

๕ Article 38

1. The Court, whose function is to decide in accordance with international law such disputes as are submitted to it, shall apply:

a. international conventions, whether general or particular, establishing rules expressly recognized by the contesting states;

b. international custom, as evidence of a general practice accepted as law;

c. the general principles of law recognized by civilized nations;

d. subject to the provisions of Article 59, judicial decisions and the teachings of the most highly qualified publicists of the various nations, as subsidiary means for the determination of rules of law.

2. This provision shall not prejudice the power of the Court to decide a case *ex aequo et bono*, if the parties agree thereto.

๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

๗ Article 4 Juridical Capacity of the Centre

1. The Centre shall have the legal capacity for the exercise of its powers and functions which shall include:

ความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT จะต้องมีความสามารถทางกฎหมายเพื่อใช้อำนาจและหน้าที่ในการทำสัญญา การได้มาและการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินคดี ประกอบกับ ข้อ ๑๒^๔ กำหนดให้ประเทศอันเป็นที่ตั้งของศูนย์ฯ ต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูตแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ เฉพาะในการปฏิบัติหน้าที่ของศูนย์ฯ และทรัพย์สินของศูนย์ฯ อีกด้วย จึงเห็นได้ว่าประเทศไทยมีความผูกพันที่จะต้องมีกฎหมายรับรองสถานะนิติบุคคลของศูนย์ฯ และหากศูนย์ฯ ต้องจัดตั้งขึ้นในประเทศไทยเมื่อพ้นระยะห้าปีแรกไปแล้ว การจะดำเนินการตามความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT ประเทศไทยมีความผูกพันที่จะต้องมีกฎหมายรับรองให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูตแก่เจ้าหน้าที่และทรัพย์สินของศูนย์ฯ ด้วย จึงเป็นกรณีที่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง^๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้นความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT จึงต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๒

(i) the capacity to conclude contracts;

(ii) acquire and dispose of movable and immovable property; and

(iii) institute legal proceedings.

2. The Centre shall operate in accordance with the relevant laws in the Host

Country.

^๔ Article 12 Privileges and Immunities

1. The Host Country shall grant, to the extent consistent with its national laws and regulations, to the Director, Staff and the Centre, including its property and assets, such privileges and immunities as may be necessary for the performance of their duties and functions.

2. Such privileges and immunities shall be expressly stipulated in a separate agreement between the Centre and the Host Country.

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น